

Umlčme pápeža i hlavného predstaveného

Uverejnené pondelok, 24. november 2014, 22:18 Napísal: Peter Bešenyei Prečítané: 1600x

Nech už nehovoria a nepíšu o ľuďoch z periférií, o tých posledných, najchudobnejších, o núdzných, o vylúčených... Ved' skoro všetky ich príhovory sa točia okolo nich, ved' vo všetkom, čo napíšu, donekonečna opakujú tieto slová.

Načo to píšu, ved' vieme čo máme robiť, komu sa máme venovať...

Vedia títo muži vôbec o čom píšu?

Určite áno. Ja ich považujem za Božích mužov, za Božích poslov, ale my tie ich slová nevieme čítať. My tým slovám nerozumieme, nechceme rozumieť, nás tie slová vyrušujú... Sú náročné, museli by sme opustiť svoje istoty, pohodlie, predstavy, znížiť svoj životný štandard, zriekať sa, naučiť sa deliť, dávať minimálne desiatok zo svojich dobier a nie všetky dobrá skonzumovať sami.

Začať radikálnejšie a transparentnejšie žiť svoj život, ako často opakoval náš predchádzajúci provinciál Karol Maník.

Počul som toľko ironických poznámok na dokumenty z ich pera, na ich príhovory... ale ľahšie je spochybňovať, atakovať ako začať evanjeliovejšie zmýšľať a žiť...

„**Všetko, čo máme, patrí chudobným**“, hovorieval Don Bosco.

A čo videl Ježiš na chudobe, že ju tak miloval a dal jej prednosť pred bohatstvom? Sv. Bernard napísal: „Bud' sa mýli Ježiš Kristus alebo sa mýli svet“. A ešte raz zacitujem nášho zakladateľa: „Chudobní preukazujú bohatým dobro tým, že im dávajú príležitosť robiť dobré skutky“. Využime to.